

Opkaldt efter en halvø

- Som så mange andre hunderacer har labradoren en lidt dunkel oprindelse, fastslår Keld Jørgensen, formand for Dansk Retriever Klub, træner, markprøvedommer samt opdrætter sammen med hustruen Kirsten under kennelmærket Lochiness. - Om racens tilblivelse ved vi, at jægere og fiskere fra Devon i England rejste til Labrador-halvøen i Canada omkring 1700-tallet. Med sig havde de deres hunde; typisk "hubertus-hunden", som var ganske populær i England dengang. Den ligner vor tids labrador så meget, at man mener, den kan være stamfar til racen.

- I Canada udvikledes flere typer hunde til hjælp for jægerne og fiskerne. En af dem var labradoren, som havde flere opgaver. Dels blev den brugt til jagtopgaver, og dels hjalp den fiskerne med at trække garn op.

- I begyndelsen af 1800-tallet vendte en del englændere hjem, og de bragte hundene med sig tilbage. Nu fik nogle jægere

Labrador retriever har i mange år været blandt Danmarks allerpopulæreste hunde. I 2004 indtog den førstepladsen på DKK's registreringsliste med 2555 nye individer! Mød her den populære race

■ Tekst og foto: Wiegaarden/Tine Luther

- typisk engelske og skotske godsejere - øje på labradortypen, som de fandt var en dygtig jagthund.

- I slutningen af 1800-tallet tog en målrettet avl fart, og lige omkring 1900 blev labrador retriever anerkendt som en selvstændig race.

Racen voksede hurtigt

- Efter 2. verdenskrig blev labradoren for alvor etableret i England, og snart hørte den til blandt landets allermest populære hunde, fortsætter Keld Jørgensen. - I dag er den om ikke Englands mest udbredte race blandt alle, så i hvert fald den populære blandt jagthunderacerne.

- Efter krigen begyndte labradoren at dele sig ud i to typer: en jagttype og en udstillingstype. Folk ville specialisere sig. Men med racens oprindelige egenskaber dur den jo til så meget forskelligt, og bare man holder sig til standarden og fasthol-

Der er ingen pelspleje forbundet med labradoren. Den har en relativt hård dækpels med en tyk underuld, der holder den tør og varm - også når den arbejder i vand.

der disse oprindelige egenskaber, så vil labradoren blive ved med at du til meget forskelligt, uden at man søger specialisering.

Danskerne hurtigt ude

- Danmark var faktisk et af de første lande, der importerede labradoren. I 1949 hjembragte lensbaronen Iuel-Brockdorff fra Valdemar Slot en drægtig tæve fra England, fortæller Keld Jørgensen. - Man mener godt nok, at der havde været hentet enkelte labradors hertil før, men de var forsvundet i det uvisse. Med sin importerede tæve startede lensbaronen avlen rigtigt op i Danmark. Det skete under kennelnavnet "Thorseng".

Labradoren er en glimrende apportør. Den arbejder med fart og stil og er meget udholdende. Desuden arbejder en veltrænet labrador utrolig koncentreret og er samtidig opmærksom på føreren.

- Muligvis på baggrund af en forholdsvis barsk oprindelse på Labrador-halvøen i Canada er labrador retrieveren en meget robust og sund hund, mener Keld Jørgensen. - Den har også stærke gener; eksempelvis ses det altid i en blandingshund, hvis der er labrador i den.

- Siden gik det slag i slag. I 1959 blev Dansk Retriever Klub etableret. Hidtil havde det primært været jægerne, der holdt labrador, men sådan skulle det ikke blive ved med at være. Da "Familien Danmark" i 1970'erne flyttede fra lejligheder ud i parcelhuse, fik labradoren et boom. Det var nok typisk sådan, at manden gerne ville have en jagthund og konen en familiehund. Dette kompromis fandt mange i labradoren. Det blev almindelig kendt, at det på mange måder er en nem race at have med at gøre, og dermed blev den udbredt blandt andre end jagtfolk. I dag er den så udbredt herhjemme, at den lå nummer et på DKK's registreringsliste i 2004 med hele 2555 nye hunde.

"Efterskudshund"

- Oprindelig er de fleste hunderacer opdrættet for at fungere som en form for værktøj for mennesket, siger Keld Jørgensen. - For labradorens vedkommende har man arbejdet på at skabe en dygtig "efterskudshund", hvilket vil sige, at dens opgave er at finde vildtet til jægeren efter skud- ➔

Labradoren går fint i spænd med andre hunde, og de kan have stor glæde af hinanden.

det er faldet. Denne opgave løser labradoren nemt både på land og i vand. Den bruges primært til apportering af fugle.

- Uanset hvor dygtig en jæger man er, kan det ikke undgås, at man anskyder vildt fra tid til anden, og en af labradorens vigtige opgaver er at finde anskudt småvildt for at bringe det tilbage til jægeren, som så afliver det. Hunden må ikke selv aflive vildtet; den må ikke tænke på det som mad. For at skåne vildtet mest muligt er det vigtigt, at hunden bærer det ganske forsigtigt med "blød mund". Netop den bløde mund er et af labradorens kendetegn.

En jagthund der også kan bruges til andet

- Et andet – og meget væsentligt – af labradorens kendetegn er, at den er så nem at dressere, fastslår Kirsten og Keld Jørgensen. - Dette kombineret med dens gode temperament, koncentrationsevne og store ønske om at gøre sin fører tilpas bevirker, at den ikke bare er god at arbejde med i jagtsammenhænge; det bevirker også, at den kan bruges til alt muligt andet. Og det er jo kendt, at labradoren kan bruges bredt. Udover jagt, markprøver og til schweiss bruges den f.eks. også som bombehund, narkohund, blindførerhund og servicehund. Sportsgrene som lydighed er også fint for en labrador. Den er ikke kræsen med hensyn til beskæftigelse – den vil bare gerne bestille noget på den ene eller anden måde. Endelig er labradoren selvfølgelig uhyre udbredt som familiehund, hvilket dens super gode temperament gør den meget velegnet til. Den er særdeles venlig og imødekommende overfor mennesker, og den er utrolig tolerant i forhold til børn. Labradoren har et stort

"rum", hviler meget i sig selv og lader sig faktisk aldrig bringe ud af fatning.

Til tider misforstået

- Desværre bliver labradoren til tider misforstået, mener Kirsten og Keld Jørgen-

I labradoren finder man en meget venlig og kærlig hund, der elsker kontakt med mennesker.

Formel 1

"Begrebet "Formel 1" indenfor labrador retrievere kan forklares med meget få ord. Det er ganske simpelt en hund, der er avlet på engelske/irske markprøvelinier. Den almindelige opfattelse er, at det er en ny slags labrador, der er kommet til indenfor de sidste 20 år, og at hvis en labrador er lille, spidssnudet og grim, er det en Formel 1.

Ingen af delene er rigtig.

Den kan godt have mange fejl og afvigelser i forhold til racestandard, men det kan labradorer af anden avl også. Den kan også være stor, og stadig være en "Formel 1" hvis den har den afstamning der skal til." (Citat fra Dansk Retriever Klubs hjemmeside)

Labradoren trives som en fisk i vandet. (Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen)

sen. - Den er jo nem på den måde, at den er utrolig tilpasningsdygtig. Denne evne medfører blandt andet, at den kan leve med et forholdsvis stillestående liv; den bliver bare inaktiv af det. Det er ikke en race, der skaber en masse problemer, hvis den ikke bliver beskæftiget, men det er ikke ensbetydende med, at den har et godt liv, hvis der ikke sker noget omkring den. Man må ikke glemme, at det er hund, der er skabt til at arbejde. Det ses da også tydeligt på en labrador, om den bliver arbejdet med. Gør den det, har man en helt anderledes glad hund. Labradoren er en hund, der vokser en halv meter, hver gang den får lov at løse en opgave.

Tænd-sluk-knap

- Især de første par leveår er labradoren ganske livlig, så man har ikke megen tid til at ligge på sofaen, fastslår Keld Jørgensen. - Racen har dog også en indbygget tænd-sluk-knap, som bliver mere udviklet med alderen. Det betyder, at den er meget rolig inden dørene, men så snart den kommer ud, melder energien sig, og den leger eller arbejder ivrigt.

- I sit forhold til mennesker er labradoren som sagt meget ivrig efter at gøre tilpas og bruger gerne sin energi på at løse opgaver. Den er ganske førerfikeret og en hund efter ros, og det kan man komme langt med i forhold til træning. Dertil kommer, at labradoren er lærenem og husker godt. Det kan selvfølgelig have den ulempe, at den også lærer de forkerte ting hurtigt, så man skal sørge for at undgå fejl, når man træner. ■

Et af labradorens kendetegn er en "blød mund". Den bringer vildt – eller som her en dummie – forsigtigt til sin fører.

GRAFIKER: TJA

Se mere på www.labrador-retriever.dk